ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δρ. 4. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησις των παρὰ τῶν ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπητούς μᾶς ἀναγνώστας, ὁσάκις ὁποπέσει εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτον τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως. (Ἐκ τῆς Διευθύνσεως).

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθῶν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμαν τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ., εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα οἱασδήποτε τιμῆς.

Π έ τ ρ ο ν Π α ν α γ., Λαύριον.—Ἔχετε δίκηο σὲ ὅσα μᾶς γράφετε σχετικῶς μ' ἐκείνους ποὺ μᾶς παραπονοῦνται γιατὶ δὲν δημοσιεύουμε τὰ ποιήματά τους, τὰ ὁποῖα κάθε ἄλλο παρὰ ποιήματα εἶνε. Ὅλ' αὐτὰ εἶνε νεανικές φιλοδοξίες ποὺ περνᾶνε μὲ τὸν καιρό. Ὅποιος εἶνε νὰ γίνῃ ποιητής, θὰ γίνῃ ὁπωσδήποτε. Ν. Β. Γ.—Ἰδοὺ σήμερα καὶ τὸ δεύτερο τῶν ποιημάτων σας. Τὸ δημοσιεύουμε κατά... γενικὴν ἀπαίτησιν τῶν ἀναγνωστῶν μας ποὺ διάβασαν τὸ πρῶτο:

ΠΟΝΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΡΟΝΙΑ

Ἄχ, ἡ φτωχή μου ἡ καρδιά, γιατί νὰ ὑποφέρῃ
Ἀφοῦ γιατρὴν δὲν βρίσκεται οὔτε ποτὲ θὰ εὕρῃ
Ἄλλην καρδιὰ νὰ ἐννοεῖ τ' ἀδύνατά της μέρη.
Ἀπόδηξι ὅτι ἀγάπησε μ' ὅλη τῇ δύναμί της

Καὶ ἐπήρε εἰς ἀντάλαγμα τὴν καταφρόνισί της.
Αὐτὴ ὅπως ἀγάπησε ἤτανε σὰν θεὰ
Πλὴν ὅμως τὸ στηθάκι της ἦταν χωρὶς καρδιὰ
Ἦχε ἰδαίες καὶ μυαλὸ ὡσὰν καὶ τὰ κοκόργια

Κι' ἄλλαζε τοὺς φίλους της ὅπως τὰ μεσοφόργια.
Μιὰ μέρα ὅμως τί κακὸ τὴν βλέπω μέσ' τὸν κήπο
Ρακένδυτη καὶ ἐλεηνὴ μὲ μάτια γορλομένα
Ποῦ μαρτυροῦσανε κι' αὐτὰ ὅλα τὰ περασμένα.

Γ. Ἀ δ α μ., Ἐνταῦθα.—Το νέο ἰνδικὸ μυθοτόρημα ποὺ πρόκειται ν' ἀρχίσουμε καὶ τὸ ὁποῖο ἀναγγέλλεται σ' αὐτὸ τὸ φύλλο, θὰ εἶνε πράγματι ἀριστουργηματικό. Ἐπίσης ὑπέροχο ἀνάγνωσμα θὰ εἶνε ἡ «Τέχνη τοῦ Φιλιοῦ», ποὺ ἀρχίζει κι' αὐτὸ στὸ «Μπουκέτο» λίαν προσεχῶς.

Κ α λ λ ι ρ ρ ό η ν Π α π ᾶ. Π. Φάληρον.—Δὲν ἔχετε ἄδικο, δεσποινίς. Μαντέψατε δηλαδὴ τὴν ἀλήθεια. Τὰ διηγήματα τοῦ «Μπουκέτου» διαλέγονται μεταξὺ δεκάδων ὁλοκλήρων. Ἐκλέγομεν τὰ καλύτερα. Τὸ ἴδιο γίνεται καὶ μὲ τὰ ἄλλα κομμάτια, τὰ ἱστορικὰ καὶ τὶς ξένες ἀκτουαλιτέ. Τέλος, θὰ περιοριζόμαστε, ὅπως θὰ εἴδατε, στὴ γαλλικὴ φιλολογία. Ἔχουμε μεταφραστὰς γερμανομαθεῖς, ἀγγλομαθεῖς, ἰταλομαθεῖς κλπ. Κ. Κ. Κ.—Τὸ διήγημά σας ἀρκετὰ καλὸ καὶ θὰ δημοσιευθῆ... τονισμένο ὅμως. Μὰ γιατί καταργήσατε, στὰ καλὰ καθούμενα, τοὺς τόνους; Αὐτὰ εἶνε πράγματα ποὺ θὰ τὰ κανονίση ἡ Ἀκαδημία μας. Ἀ τ θ ό ν Π ο λ ί τ η ν.—Σατυρικὰ περιοδικὰ ἔχουν ἐκδοθεῖ στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ ἑκατονταετίας καὶ πλέον, ὄχι «δεκάδες», ἀλλὰ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ὁλόκληρες. Ἴσως μιὰ μέρα νὰ δημοσιεύσουμε κατάλογο, γιατὶ ἔχουμε μεγάλη σειρὰ ἀπὸ αὐτὰ στὶς βιβλιοθήκες μας. Μ α ρ ί α ν Κ α λ ο γ ι ά ν η, Πάτρας.—Τὸ ποίημά σας καλό. Θὰ δημοσιευθῆ στὴν οἰκεία στήλη. Τὰ φύλλα σᾶς ἐστάλησαν. Ἡ. Δ. Δ.—Τὸ διήγημά σας πολύ, τρομερὰ μακάβριον. Αὐτὸ ὅμως δὲν τὸ ἐμποδίζει νὰ ἔχῃ σὲ μερικὰ σημεῖα ἕνα χιοῦμορ ἀρκετὰ πετυχημένο. Ἀφοῦ σᾶς ἀρέσει νὰ γράφετε τέτοια πράγματα, σᾶς συνιστοῦμε νὰ διαβάσετε διηγήματα τοῦ Ἔντγκαρ Πόε. Ἐπίσης πρέπει νὰ ἐπιμεληθῆτε καὶ νὰ προσέξετε κάπως τὸ γράψιμό σας καὶ πρὸ πάντων τὴν... ὀρθογραφία, τὴν ὁποία φονεύετε ἀσπλάχνως. Μ ί ν α ν. — Ἐμεῖς σᾶς εὐχαριστοῦμε καὶ πάλι γιὰ τὰ θερμά σας λόγια. Καθὼς θὰ εἴδατε, περιορίσαμε κάπως τὶς ἐν λόγῳ σελίδες. Εἴστε εὐχαριστημένη;... Γ. Π α λ α ι ο λ ό γ ο ν. Τὸ διήγημά σας ἐντελῶς πρωτόλειο. Τὸ γράψιμό του στοιχειῶδες. Ἡ γλῶσσα του ἀνυποφόρως σχολαστική. Ἰδού, ὡς παράδειγμα, ἡ ἀρχή του:

«Ὁ ἥλιος εἶχε κρυβῆ στὰ σύννεφα. Μιὰ ψιλὴ βροχὴ ἤρχισε νὰ πίπτῃ. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸ ταξεῖδι μας μὲ αὐτὸ τὸ ἀπαίσιο σκάτος μέσα στὰ ἄγρια δάση. Δι' αὐτὸ ἠναγκάσθημεν νὰ μείνωμεν σὲ ἕνα μικρὸ πανδοχεῖον. Ὁ πανδοχεὺς μὲ τῇ γυναῖκα του ἐφάνηκαν εἰς ἡμᾶς πολὺ περιποιητικοί.

Ἀφοῦ μᾶς ἔδωσαν καὶ ἐφάγαμε, ἤρχισαμε νὰ παίζωμε μὲ ἕνα μικρὸ χαριτωμένο κορυτσάκι τοῦ πανδοχέως. Ἦτο τὸ μονάκριβό του μὲ ξανθὰ μαλλιά, μὲ ὡραῖα μάτια, ὅλο νάζι καὶ χάρι» κτλ.

Ἔχετε ὅμως ὑπ' ὄψει σας ὅτι δὲν εἶνε τόσο εὔκολο νὰ γράψῃ κανεὶς διηγήματα. Τὸ διήγημα θέλει γερὰ κώτσια, ὅπως λέει κι' ὁ λαός. Π έ τ ρ ο ν Ἀ θ α ν. Βόλον.—Τοῦ «Φάουστ» τοῦ Γκαῖτε ὑπάρχουν τρεῖς μεταφράσεις στὴ γλῶσσα μας, τῶν κ. κ. Προβελεγγίου καὶ Στρατήγη καὶ τοῦ ἀειμνήστου Κώστα Χατζοπούλου. Ἡ δύο πρῶτες εἶνε στὴν καθαρεύουσα καὶ ἡ τρίτη στὴ δημοτική. Ἡ καλύτερη εἶνε χωρὶς ἄλλο τοῦ Χατζοπούλου, τοῦ ὁποίου ἄλλωστε ὅλες ἡ μεταφράσεις ἦσαν ἀριστουργηματικές, μὰ καὶ τοῦ κ. Προβελεγγίου εἶνε ἀρκετὰ καλή. Γι' αὐτὸ θὰ σᾶς συμβουλεύαμε νὰ τὶς διαβάσετε καὶ τὶς δυό. Ἀφοῦ μάλιστα, καθὼς μᾶς γράφετε, ξέρετε καλὰ γαλλικά, τότε νὰ προτιμήσετε τὴ μετάφρασι ποὺ ἔκανε ὁ Γάλλος ποιητὴς Ζεράρ ντὲ Νερβάλ. Ἡ μετάφρασις αὐτὴ εἶνε τόσο ἀριστουργηματική, ὥστε ὁ ἴδιος ὁ Γκαῖτε ἔλεγε συχνά: «Ἀπὸ τότε ποὺ μετέφρασε ὁ ντὲ Νερβὰλ τὸν «Φάουστ» γαλλικά, προτιμῶ νὰ διαβάζω τὴ μετάφρασι αὐτή, παρὰ τὸ δικό μου πρωτότυπο...» Ἤταν, βέβαια, ὑπερβολικὸς ὁ Γκαῖτε μιλώντας ἔτσι, γιατὶ τὸ πρωτότυπο τοῦ «Φάουστ» εἶνε ἄφθαστο, μὰ πάντως τὰ λόγια του αὐτὰ γιὰ τὴ μετάφρασι τοῦ Νερβὰλ εἶνε πολὺ χαρακτηριστικά. Κ. Χ α ι ρ., Λαμίαν.—Τὸ ποίημα ἐντελῶς ἀποτυχημένο. Ἰδοὺ μερικὰ τετράστιχά του:

Οἱ σπῖνοι ἴπτανται μέσα στὰ δένδρα,
κανεὶς δὲν φαίνεται ὑπὸ τὸν ἥλιο.
Ἔλα, ἀγάπη μου, χωριατοπούλα,
νὰ ἀνταμώσουμε ἐδῶ στὸ μῦλο...

Ν' ἀγκαλιαστοῦμε περιπαθῶς
καὶ νὰ ἀνταλλάξωμεν τοὺς ἀσπασμούς μας
καὶ στὸ τερπνότατον τοῦ ἥλιου φῶς,
νὰ λησμονήσωμεν περισπασμούς μας...

Κ. Λ α γ ά κ ο ν, Ἐνταῦθα.—Τὸ διήγημά σας περιέχει πράγματα ἀλληλοσυγκρουόμενα. Σ' ἕνα σημεῖο του γράφετε:

«Βαρειά, μαῦρα σύννεφα σκέπαζαν τὸν οὐρανό, προμήνυμα τρομερῆς καταιγίδας...»

Καὶ παρακάτω προσθέτετε:

«Τὸ φῶς τῶν ἄστρων καὶ τῆς σελήνης ἔκανε τὰ σπίτια νὰ φαίνονται λευκά»!...

Ἀ β ρ ο κ ό μ η ν, Ἐνταῦθα.—Γιὰ τὸ ζήτημα ποὺ μᾶς ρωτᾶτε, μπορεῖτε ν' ἀπευθυνθῆτε εἰς τὴν Φ ί λ η ν, ἡ ὁποία θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ ἀπὸ τῆς σχετικῆς στήλης τοῦ περιοδικοῦ μας. Καθορίστε μόνο λεπτομερέστερα στὴν ἐπιστολή σας τί ἀκριβῶς θέλετε, γιατὶ δὲν μπορέσαμε ἀπὸ τὸ σημερινό σας γράμμα νὰ καταλάβουμε πολλὰ πράγματα. Γ ε ώ ρ. Τ σ ά τ σ ο ν, Πειραιᾶ.—Ναί, ἔχετε δίκηο νὰ εἶστε ἐνθουσιασμένος μὲ τὸν «Ρουλταμπίλ στὸν Τσάρο» τοῦ Γκαστὸν Λερού. Εἶνε πραγματικῶς ἀριστούργημα στὸ εἶδος του. Τὰ ἄλλα ἔργα τοῦ Λερού, τῶν ὁποίων ἥρως εἶνε ὁ Ρουλταμπίλ, εἶνε τὰ ἑξῆς: «Τὸ μυστήριο τῆς Κίτρινης Κάμαρης», «Τὸ Ἄρωμα τῆς Κυρίας μὲ τὰ Μαῦρα» (καὶ τὰ δύο ἔχουν δημοσιευθεῖ στὴν «Οἰκογένεια»), «Ὁ Μαῦρος Πύργος», «Οἱ Ἀλλόκοτοι Γάμοι τοῦ Ρουλταμπίλ στοὺς Ἀτσιγγάνους», καὶ τὸ «Ἔγκλημα τοῦ Ρουλταμπίλ». Π. Π ε τ ρ ό π ο υ λ ο ν, Πειραιᾶ. Ὄχι κατάλληλον. Εὐχαριστοῦμεν. Χ. Γ α τ., Ἐνταῦθα.—Αὐτὸ ποὺ κάνατε, περιοριζόμαστε νὰ τὸ χαρακτηρίσουμε ὡς νεανικὴ ἐπιπολαιότητα. Πήρατε τρία ποιήματα τῶν ποιητῶν Πορφύρα, Μαλακάση καὶ Λαπαθιώτη, τὰ ὁποῖα μάλιστα ἔχουν δημοσιευθεῖ ἄλλοτε στὸ «Μπουκέτο», καὶ μᾶς τὰ στείλατε μὲ τὴν μεγαλείτερη ἀφέλεια τοῦ κόσμου ὡς δικά σας, νομίζοντας ὅτι θὰ μᾶς ξεγελάσετε καὶ θὰ τὰ δημοσιεύσουμε μὲ τὴν ὑπογραφή σας. Μὰ καὶ μᾶς νὰ ξεγελούσατε, δὲν συλλογιστήκατε ὅτι οἱ ἄλλοι ἀναγνῶσται μας θ' ἀνεκάλυπταν τὴν λογοκλοπία καὶ θὰ ἔσπευδαν νὰ μᾶς τὴν καταγγείλουν ἀμέσως; Μὴν τὸ ξανακάνετε αὐτό. Εἶνε πολὺ κακό. Κ ο ύ λ α ν Π α τ ε ρ., Ἡράκλειον (Κρήτης).—Εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὰ ἐνθουσιώδη σας λόγια. Παραγγελία σας ἐξετελέσθη. Φ ο ύ λ α ν, Θεσσαλονίκην. Τὸ ποίημά σας ἀνεπιτυχές. Προσπαθῆτε νὰ μοντερνίσετε σ'αὐτό, —κατὰ παρεξήγησιν τοῦ μοντερνισμοῦ,— καὶ τοῦ δίνετε ἕνα τόνο κωμικό. Νὰ μερικοὶ στίχοι του:

Σᾶς ἐπερίμενα, καλέ μου, νὰ φύγουμε μὲ τὸ ὠτό.
καὶ φεῦ! ἐσεῖς, ἀντὶ νὰρθῆτε μοῦ στείλατε τὸ γράμμα αὐτό:
«Νὰ μὴ περιμένεις, Φούλα
γιατὶ ἀγαπῶ μ' ἄλλη καρδούλα!»

Ν Π α π., Θεσσαλονίκην.—Τὸ διήγημά σας εἶνε ἀρκετὰ καλό, ἀλλὰ τὸ χαλάτε στὸ τέλος. Ἀλλάξτε του τὸ τέλος, κάμετέ το πλέον πιθανοφανὲς καὶ ξαναστεῖλτε το. Ἰ φ ι γ. Μ α ύ ρ ο π. . .—Οἱ Σοῦτσοι ἦσαν δύο. Ὁ Ἀλέξανδρος κι' ὁ Παναγιώτης. Ὁ δεινοπαθήσας ἑξ αἰτίας τῶν ἰδεῶν του, ἦταν ὁ Ἀλέξανδρος. Τὰ βιβλία τους καὶ τὰ φυλλάδιά τους ἀνέρχονται εἰς δεκάδας. Σήμερα ὅμως σπανίζουν. Π. Γ., Πάτρας.—Μερικοὶ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἔχουν πεῖ πράγματι ὅτι κατὰ τὴν Δευτέραν Παρουσίαν ἡ γυναῖκες θ' ἀναστηθοῦν... ὡς ἄνδρες! Ἂν αὐτὸ θὰ συμβῆ ἢ ὄχι, δὲν τὸ ξέρουμε. Πάντως δὲν θὰ ἦταν κι' ἄσχημο. Θὰ ἐγλύτωνε ἡ ἀνθρωπότης ἀπὸ τὸ ὡραῖον φῦλον. Μ α ρ ί α ν Γ ι α ν ν ο π ο ύ λ ο υ, Ἐνταῦθα.—Διηγήματα τῶν ἀειμνήστων Ἀλ. Παπαδιαμάντη καὶ Ἀλ. Μωραϊτίδη πρωτοεξέδωκε ὁ Γαβριηλίδης στὰ 1890, εἰς ἕνα τομίδιον. Τὸ ποίημά σας καλὸν μόνον ὡς πρωτόλειον. Διαβάστε Ἕλληνας ποιητάς. Ὁ «Καπετὰν Βρυκόλακας» ἐξεδόθη εἰς τόμον. Εὑρίσκεται στὰ γραφεῖα τοῦ «Μπουκέτου» καὶ πωλεῖται δρχ. 30.—

Τὰ μικρὰ ἐξανθήματα τοῦ προσώπου καὶ ἐν γένει τοῦ δέρματος, τὰ παρουσιαζόμενα κατὰ τὴν ἄνοιξιν καὶ τὸ θέρος (ἰδίᾳ εἰς νεάνιδας), κυρίως ὀφείλονται εἰς τὴν κακὴν λειτουργίαν τοῦ στομάχου. Διὰ νὰ ἐξαλείψετε ταῦτα, ἔχετε ἀνάγκην ἑνὸς καθαρτικοῦ ἢ ὑπακτικοῦ καὶ ὡς τοιαῦτα συνιστῶνται:

Ἡ ΚΑΘΑΡΤΙΚΗ ΛΕΜΟΝΑΔΑ Spes, ***διαυγής, εὔγευστος καὶ ἀποτελεσματική.***

Ἡ ΟΠΩΡΙΝΗ (Oporine) Spes, ***ἥπιον καθαρτικόν, φυσικὸν βοήθημα, ὑγιεινότατον σκεύασμα.***

Ἡ ΕΣΠΕΡΙΔΙΝΗ (Hesperidine) Spes, ***ὑπακτικὸν ἄριστον, οὐδεμίαν διαταραχὴν προκαλοῦν.***

Προσέξατε εἰς τὸ κάτωθι σῆμα :

SPES